

зани съ тѣхъ. Забелязано е, че когато идеитѣ въ човѣка се разширяватъ, заематъ голѣмъ просторъ, едновременно съ тѣхъ се разширяватъ и съответнитѣ органи. Колкото по-голѣми и многобройни сж желаніята на човѣка, толкова по-голѣми ставатъ и органитѣ, свързани съ тѣхъ. Голѣмитѣ очи и уши показватъ голѣми, велики желанія. Ако желаніята на човѣка сж физически, става промѣна въ долната частъ на окото. Ако човѣкъ се промѣня въ морално отношение, въ благоприятенъ смисълъ, измѣня се погледътъ на очитѣ — лжчътъ, който излиза отъ очитѣ, отива нагоре; сжщо така се измѣня горната частъ на ушитѣ — приематъ красива, правилна форма. Изобщо, погледътъ на очитѣ се опредѣля отъ стремежа на човѣка, както и отъ посоката на неговата дейность: ако е насочена къмъ центъра на земята, погледътъ му е къмъ земята; ако е насочена къмъ слънцето, и погледътъ му ще бжде къмъ слънцето.

Мнозина казватъ, че сж ходили на слънцето. Това е преносенъ изразъ. Тѣ искатъ да кажатъ, че иматъ свѣтли идеи, които ги заставятъ да мислятъ изключително за слънцето. Обаче, що се отнася до физическото слънце, почти никой човѣкъ не е ходилъ тамъ. Физическото слънце е символъ на нѣщо. Отъ друга страна, то се взима като мѣрка на нѣщата. Всички небесни тѣла представятъ предметно учение. По тѣхъ човѣкъ изучава не само физическия, но и духовния свѣтъ.